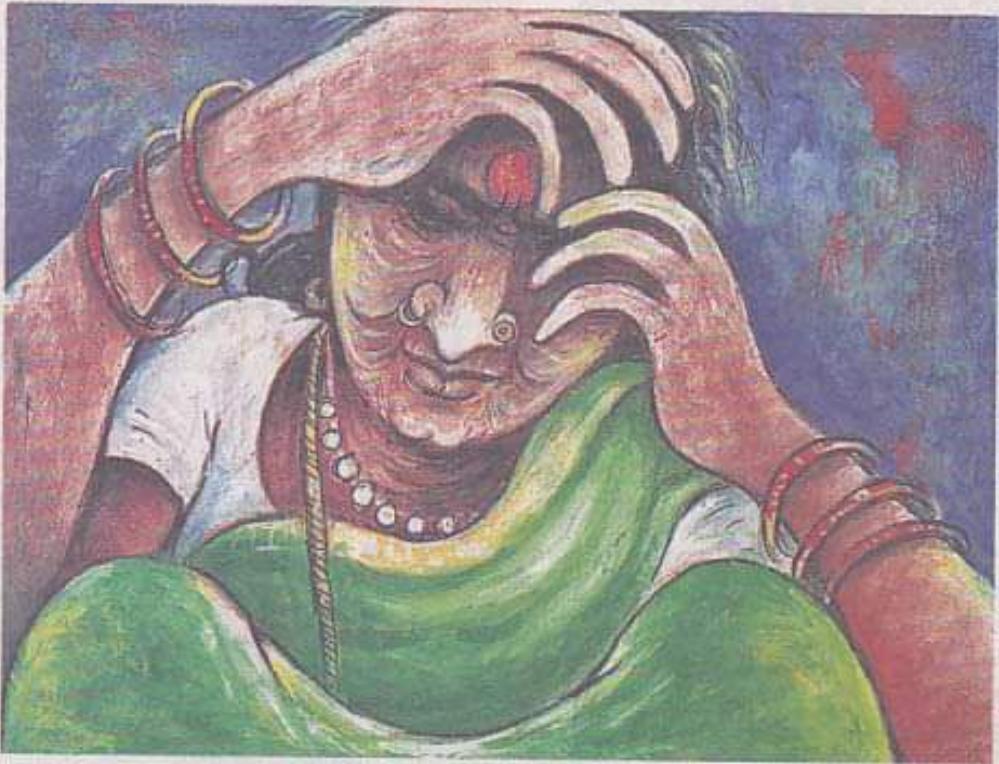

భూలంబ్మవాయ

కొరకు ప్రశ్నలు సంఘం కోచ్ నిర్మితి 8495427772

✓ కందికాండ, నీతి గేయ రచయిక

కాగబారన మురికి తుమ్మిపెట్టు మొదలపొంచి నల్లబి జీరం, చెప్పులని తెంపుకోని కింద పదుతయి ఏంది అన్నట్టుగ చెప్పులకి యాణ్ణిదే ఎరువైన యంగారు గంభీలు, ముక్కుకు ఎదమ దిట్టున పొవా లింగంక ముక్కుపు డుక, ఉడి దిట్టున పన్నుటి లంగారు పోగు, హిసులు మీద ఆటాన భీషణంత ఎత్తచి వొట్టు, పచుపు శాధుకు నదుకు చినుకటి రూపాయి లింగంక ఎద లుగ్గున్న పుస్తి, దానికి రొందు దిట్టుల గురువింట గింజలంత బంగారు గుండ్రు, నల్లపూరుల గుండ్రు, దీటి మద్దుమద్దుల 'రాంబా' అకారంల వుండే యంగారు లిల్లులతో టుట్టిన పుస్తిల శాధును మొదలేనుకోని రొందు చేతులంత మోదేతుల మీద వెండి దండకియాలు, కాళ్ళకు కడియాలు, కాలు వేళ్ళకు కరింటు వైరు అంత చోద్యంచే వెండి ముద్దులు, చోద్యకు ఎద మదిట్టున చీరకట్టు లోవరికి సగం తెక్కిన వొడ్డు సంచి, పాండుగ ఎంపిక లను ఇగ చుదేని, తేమలకు మళ్ళీ గాఱాలేనుకోని నడిసెన్నే నద్దాపుకమ్మ లఱ్పుటది, ఆట్లీ హిర్మీ వెద్దమ్మ తర్లికిట్టుంటుది భూలంబ్మమ్మ.

భూలంబ్మమ్ముడి పరంగల్ల హంటర్లోఢ్చు పక్కన వాడారు కిలోమీటరు దూరంల పుండి ట వర్ధుఖారు. పద్మాయుగీండ్ర వయుసున్నట్టుచే పెండ్ల య్యాంది. ఇప్పుడాచె ఏం తల్లువ కెట్టె ఏంశ్శదాక పుండి. తల్ల నస్యమ్మ కొంచెం అమాయుకుడు ఇంచి పెత్తునం అంచి భూలంబ్మమ్ముడె. అమాయుకుడని పెంచిమిచేని నలుగురిల నాదాన వేసి మాట్లాడది, చిన్న సూపు

సూదది. ఒకలంటి ఒకలకు పొప్పురం, వలుపద, దాపద ఎడ్డలెక్క కలిసిమె లిసి ఇతుకు బండి జుచ్చురు.

భూలంబ్మమ్ముకు కొరిసూరి రాసుపు కొదుకు పుట్టేందు. రొండ్ల కాసుపు కొడుకే పుట్టేందు. అట్ల ఇచుగురు మొగ సంతాపమే అయ్యంద్ర. అయ్యా రెపు నచ్చిపోతే తలాపుకు కూసోని ఏదువసికి ఒక్క ఆడపిలిన్న రేదాయి అని రేడాక ఎలుమ్ముకు మెక్కి యాపాటును కోస్తే అరో సంతాపం ఆడపిలి పుడుతె రెఱకమ్మ అని సేరు పెట్టుకమ్ముది.

పీల్లలంటే భూలంబ్మమ్ముకు మస్తు లేవు. ఆశ్చే ఎవ్వులన్న దేవునికి కొణ్ణిరాయ గొట్టే రాశ్చి ముక్కుయ చేసి ఇంతంత చెల్లం గీపి పలారం పంచి పెదుతి సాయాగు ముక్కులు ఎక్కువ తీసుకోని చీర కొంగుకు కట్టుకోని పీల్లలకు తీసుకుపోతది.

ఎవ్వులన్న అమ్ములక్కుల అయ్యా దీర కొబియితది కాదు భూలంబ్మ ముక్కు అంటే నా పీల్లలక్కును ఎక్కువనా ఈ దీర అంటది, ఇంటిపెరట్ల జామ చెట్ల పున్నేళ్ళ ఓ నాఱాప జామపండ్లు ఇక్కె ఇంకో రొందు ఇయ్యుమని మస్తు యకిలాడుతది, భామాదుతది. ఇంక రొండెంచుకుప్పా అంటి ఆరు గురు పీలగాండ్లకు తలా టటి అంటది. ఊకై యామరుపొంచి పోతాంచి ఎవ్వులన్న ఆడుగులెరని జాకెట్లు జాంచుండ్లను దాసుకోని మీదినుంచెల్లి కొంగు కప్పుకోని పోయి పీరుంకిప్పది సాటుంగ. నువ్వు ట పండు తినరాదు నేరీ

అద్వాను కేళ్లనే ఈసు కడుపు లేదా అంటే పిలగాండ్రు కడుపు నిండుతే నాచు నిందినట్టు ఉంటది.

మాంచుమచ్చు మీద ఎగిండి బీళ్ల రేణుకమ్మ, కొడుకులు పాట బీళులంబి ఇందేవోళ్లక్కు, ఇంటే ఎన్నోళ్ల ఇంతంత యాపాకు నూరి రిములుకు పెట్టారాడు. వేదుగోళ్ల పాట మరుతరు మేము మా పిలగాం ద్వాను ఆట్టనే పాట మరిచిచున్న అని ఉపాయం డెప్పుకె ఉచ్చే, నా పోరగాంద్రు అపితోచే అయిపోళ్లు గారు అని పిలగులను కొంటాచ్చెకు గడ్డుగే అముదుంచింది.

మాంచుమచ్చు పిలగులు పునుకున్న ఈశ్వరు ఎవలన్న కొడుకు రిస్సులు, పెట్టినా, అడ్డెనా, ముగ్గెనా వాళ్లమీదికి పిల్లలకోడిలెక్కు గయ్యున రెప్పది, కాళ్లే ఉష్ణ తిట్టంట తిళ్లే సాపెప్పది. పిలగు ఎంత ఇసుకు పుట్టుండు వచ్చెత్తి మాటలని, చెయ్యెక్కు దెఱ్పు కొండ్రుడి, టసారి ఉచ్చికు లీటాచోళ్లు వాక్కు అట్టు అధుగురి పిలగాంద్రుకు దగ్గరుండి లీకారేయిలంబింది. అందంకి దీఱా గాయిలు మానిసాయ్ కని నదిపోదు కోతికి కొబ్బరి కొప్పు కాచికిపుట్టు దీఱా పెప్పివాడ గోకెటాలట జీన్ పుంచెలెక్కు తయారయికి అదీఱా పెప్పిన కాంపాందర్సు వాఁచే తులు ఇగిగిపోను, వాఁచే తులులు పెట్టులు పెట్టు కని వారం కోతాల కిట్టింది. ఇనికి ఉచ్చోళ్లే కెపులు మూడుపుగ్గులు.

కోతాప్పు సాముంత్రం ఇట్టరాయమొగులు కూపోని బుప్పు కించా సుప్పులు పెట్టాడు ఎదుగుతాంంచ్చు రేపు అదిపీళ్ల పెంటి తియ్యాలే, పెట్టుపో శుయిలంబి, మెగపోగాంద్రుకు పెండ్లేక్కు వచ్చిన కోండంచు పిం సంపాయించు? అని ఎక్కుపాటవు మాటలంటరు. మనకు మన పెద్దోళ్లు రెండెకూల భూమి ఇట్టించు, మనం మన పిలగాంద్రుకు తలా నాలుగు ఎకూల ఇట్టుపోకి ఎట్లు? అని పెనిమిలీ నర్సుయ్య దగ్గర రంది ఎల్ల

వా తలరాత రానిన భగుంతుని మీద నాలుగు కోళ్ల మన్నుయ్య ఎట్ల రాఖిందు సూచు. నాచు పెంచ్చయిన పద్మాలుగో ఏటి మంచ్చి కళ్లమొనాయి కెర ఇప్పుడే నిష్టులప్పడ్, ఇంతల్ననే ఈ రోగం రావాల్న అని ఉటి పిడుపుదు.

చౌపటల్లి దూచుమచ్చు మ్ము, సంకే పిడన్ను ఆలోచన చేట్టాం అని ఆచుచ్చులే మర్చిపోళ్లు నర్సుయ్య.

దూచుమచ్చు మ్ము ఈ ఈశ్వరిగిన కుటుంబాలతోని మంబి దూచు పుంచేలి, వెనిమితో ఎన్నిపోళ్ల పెప్పునా చెప్పుమిద వేసు పాపులతెదని దూచుమచ్చు ముందులడి ఉచారు కుటుంబాల దగ్గర కొండెం కొండెం అప్పు తిసుకోని అంగడికి లోయి కొండు మంబి ఎట్టును కొస్సుది, కొండెకూల భూమిల బావి తప్పిచ్చింది. ఒక అయిల ఇంపన కొస్సుది. వడ్లాయను కొన్ని పునరిచ్చి ఒక అట్టులంది చేయిలంబింది, నాగెరి, గొర్రు, గుంటుక, దంతె పాతయే పుండు. అచి కొండం కూశ్యమ్ నాయి మంబిగ సైపేచీచ్చి వ్యవసాయం మొదలుచేట్టింది. సర్పుయ్య ఇంకా నిష్టులం మనిషి బార్బులు చెప్పుటం ఇటు పుట్టు అటు చెప్పుదు. ఎంగిలి కెయ్యులోని కాకేని కొళ్ళుదు. పెమ్మంది పెప్పునట్లు తేళ్లదు.

స్తుతి కటువు కోతిపోవుడుతోని పుస్తు రెండెకూలల్ల హూరాయిలు, అట్టుచూరయ పండిచ్చి ఎట్టులంది కట్టుకోని వరంగల్ల మార్చెట్టుపోళ్లు అమ్ముకోని వచ్చేటోళ్లు. మూడు నాలుగు సంపత్తురాయ కదుపుగట్టు కోని అయిమొగులు కష్టపోసిరికి సంపారం కొండెం పచ్చులప్పడి. నాలుగు రాళ్ల ఎసుచే కెర జెయ్య తిప్పుకోని అప్పుగు, అటే మిట్లుల తిప్పింది. మిగిలిన దైపులతోని ఓ ఇటు మంబి పారిచే బల్రెలను కొస్సుది.

ఆచు ఆచి నిద్రలుండంగని భూమచ్చుమచ్చు నిద్రలేకి బల్రెపాట పిండి, ఈశ్వరాదీ పాశేది, వరంగల్లు కొన్ని పెద్ద పెద్ద పోటలు దాచేకా పట్టి సర్పుయ్యను పంచిచ్చి పాట పాశేది, మిగిలిన పాట కోచే పెరుగు వేపి గంచల పెట్టుకోని ఈశ్వరే కిరి అమ్ముది. తెలిగి ఉపాయం కొండించి ఉపాయం కొండించి.

కొశ్శగ కొస్సు ఘామల్లు ప్రతి, మిర్పు, వరి, జికొక్కాయే అసాంబి వ్యాపార పంటలు పెద్దిచీ మంబి దాఖాలను కండ్రులాచింది. ఘాము లమీద అంశుమన్ లోస్సు తిసుకునేది. ముగ్గు ఆ లోస్సు కశ్చేది బ్యాంకోళ్ల దగ్గర భూమచ్చుమచ్చుకు మంబి పెరుండె. అప్పుకే 22 ఎక్కాలు ఘామిని కొస్సుది. పాత రెండెకూల భూమితోని కలిపి మొత్తం ఇరవి నాలుగు ఎక్కాల భూమిని పోగు తేచింది.

సంసారం బందలగ్గుని నిలదొక్కుటస్సుంక పెద్ద కొడుకులు పెండ్లే తేచింది. రెండ్రాత అరు నెఱ్చు రెండోగోలిని.. అట్ల ఇదుగులు కొడుకుల పెండ్లే తేచింది. బీళ్ల రేణుమచ్చుకు కూడా పాస్కులొండల ఓ సర్పారు లచి పంటలు సంబంధం ఆసి రెండెకూల అమ్మ పెట్టుపోతలు పెట్టే మిగి రిన పైసలు కుస్సుం కెంద ఇవ్వి దూంధాంగ పెండ్లే తేసి ఆత్మారింటికి సాగనించింది.

చదుగులు కొడుకులు సర్పారు నాక్కలుయినయ్య, ఇద్దరికి RTC, బాయినికు మండలం అట్లనుల, ఇండెర్ట్రు మదిపంటల్లు ఉద్యోగాల మంబి గానె పుస్తుయ్య కని ఇంటింబికి మంబిపాయ్య తప్పుకుంటాంట పెండా సుకె పెట్టుయ్య అన్నట్లు ఇంట్ల కొండండ మద్దల లొల్లులు చెరికినయ్య. లేగలు కొట్టుడ్లోని అప్పుల మిద పశ్చట్టు పెంటల లొల్లులు పెట్టుకోని మొగ్గుపు పెరాములు జేసుకుంటి మొగండ్రు మద్దల పెట్టుప్పు దుష్టులు పుస్తుపునించి కుస్సుం కెంటికి భూమినిసరికి భూమి ముచ్చు గ్గండ పరించి.

ఎట్లయికె కుదురదని ఇచుగురికి ఏరుబోచింది. తలా నాలుగు ఎక్కాల భూమి పంచిట్ల ఓ రెండెకూల భూమిని ఆలుమొగల లచుకుదె దుపుత పుక్కుకు వెట్టుపున్నది.

కొడుకులు విరుచోపేనంక ఓ రోజు రాత్రి ఇట్టరాల మొగలు బుప్పు కించాంబి పెనిమిలీ నర్సుయ్యతోని అయ్యా మనకు ఒంబేమిదికి దెప్పే పింద్రుకశ్చినయ్య కని ఇతుకుల్ల ఒక్కరోజున్న నిష్టులం రేడాయే అప్పులు తెచ్చుడు అటి తిచ్చుడు. భూములు కొనుదు దాంట్ల పంటల పండిచుడే సరిపోయింది. మా అంబి ఇంకో పది ఇరై ఇంట్ల బచు కుతం కావచ్చు, పికినిన్ను దొయి పుస్తు రెండెకూల మునాబు ఇచ్చు కోని పచ్చింది కిసుకుంట కూసుంండాం అన్నది. నర్సుయ్య సంబురంగా సరీ అన్నదు. ఓ ఆసామికి రోండెకూల భూమిని మునాబిచ్చి వరిన పైసలు దాసుకోని జిసుకుంట ఓ నిష్టులంగ లచుకుండు.

అడవెళ్లనం తంయలి దొరశనం అని ఎవ్వడన్నిచోగని వాళ్ల వెంగల్లే ముద్దీమీద తన్నాలే దేశాన్ని ఏర్పాటు ఇందిరాగాంది కంటి, ఇంగరం మంశురాలు భూమచ్చుమ్ము, ఇంగులు కొడుకులను, మీడ్ను రెక్కుం కట్టుం మీద ఓ రేపున పదేసింది. ఇగ ఇంబి ముందుట వాకిట్ల సులక మంచునుకోని కూసుని వెల్పుపోయోళ్లు ఉండగిల చెక్కుమంగా చెప్పుటం కూసునీది. అట్ల కొండాలం గడిసెనింక ఓ రోజు భూమచ్చు ముచ్చుకు మూర్చం బందుంచి లచుకుండి. కిట్టీలు పెట్టుపున్నది. కిట్టీలు మార్చాలుంబి లచుకుంచి వచ్చుంది. కిట్టీలు మార్చాలుంబి అట్ల పాశేది. కిట్టీలు మార్చాలుంబి లచుకుంచి వచ్చుంది. అప్పుకే ఓ రోందుమాచు సెలిలనుంబి మూర్చం సాపుగ వర్తించి. కొండుకులు దిమ్మినా ఎవ్వరు పట్టేంచుటంలేదు. ఎవ్వని రోల్లీ వాంది. మొత్తమే మూర్చం బందయ్యాలుం పైదారాయాదుం తిస్సులో అన్న పింట్లు జేసి రోండు కెప్పింది. కెప్పింది మార్చాలుంబి పెట్టుపున్నది. కెప్పింది మార్చాలుంబి పెట్టుపున్నది. కెప్పింది మార్చాలుంబి పెట్టుపున్నది. కెప్పింది మార్చాలుంబి పెట్టుపున్నది. కెప్పింది మార్చాలుంబి పెట్టుపున్నది.

నా తలరాత రాసెన భగుంతుని మీద నాలుగు కోళ్ల మన్ను నాయ్ ఎట్ల రాఖిందు సూచు. నాచు పెంచ్చయిన పద్మాలుగో ఏటి సుంచెల్లి కట్టుమొనాయి తెల్ల ఇప్పుడ్లనే ఈ రోగం.

రావాల్చు అని ఉత్సవి ప్రమాదు. కని ఉత్సవాన్ని ముఖముల ఆశ, కోరిక పాంచ వ్యవస్థి దూలమామయ్యకు.

ఆపెన్సిసుకు లక్ష్యాల కొర్పులు సూడలోక పంచిర్మిన తలా నాలుగు ఎకరాలు కొదుతల నడుపులకని మిడ్లుల పెండి శ్వాక్షరి అమ్ముకున్నారు. ఏమన్ను ఇక్కె కిందామని నాకే ఎదురు సూత్రాంధ్ర నా పాశాము పోయినంక భూమి పుంచింట పేశంంచా అని ఇసారిపుట్టిని వాళ్ళ బాహుభుదెరువుకు పక్కతు చీట్టిన రోండోకరుల భూమిని ఆమ్ముకానికి చెంద్దింది. వరంగల్లు పాంచ్ర రోడ్లకు ద్వార్గే ఉండి ఆ రోండెకురాల భూమి. అక్కడ భూములు మన్సు వీరం పెటుకుండ. అప్పుడు రియల్ ఎస్టేట్ బాం డాపందుకున్న వ్యిమ్. ఇంకా కి అరుణే లయ, ఏడాడి అయికి ఆ భూమికి కోట్లు పులుకులయి. ఆ భూమి మీద అప్పుకే వాడుగలు కొదుతల కమ్ములాడ్డి. ఆ భూమిని అమ్ముదు కొదుతలకు అనిశే ఇష్టం లేదు. అప్పుటే భూమిలుమన్ను సర్పయ్యలు రియల్ ఎస్టేట్ లోకర్లకు శేష్యాంధ్ర ఎకరానికి 10 లక్షల సాప్పున 20 లక్షలు ఇచ్చాడానికి వీరం టలదిరింది. నేడీ మాట భాయం జ్ఞానికి సస్యయ్య కొదుకులని పీచికి భూమి అమ్ముతాన కాగితాల మీద సంతోషాలు తెయ్యాండై అంటి ఒక్కడక్కలేదు సంతకం పెదుతలేదు. కొనెబానికి విగ్రహశ్వాసు సాటుకు మాటలకు చెదిరిచి పంచిస్థాంధ్ర మా పాటలకు తిసిన భూమిని మేము అమ్ముకుంటానం. వద్దనెడానికి మీరి వల్రా! మీరేమన్ను కష్టం తేపి సంపాయిం వ్యాంధ్ర, పంచిర్మిన భూమిని కాపాడుకునే బెలుపులు రేపుగాని మా భూమికి ఎదురుసూత్రాంధ్ర అని ఇధ్దరాయమెగిల్లి కొదుతలను నిలదిపించు. తిశ్శి ఇష్ట మమములకు పీర్చాడి శేష్యాంధ్ర, మీ కటుంబం విషయాలల్ల మేమెట్ల తలమార్గం అని అందరు మొఱం సాప్పేంట్.

ట్ రోజు ఎర్రటి పండల ఆటో మాట్లాడైని మిల్కీకాలని పోరీనీ స్నాఫ్ఫీను బోయి S.I. ముందు గోడంత ఎలాచోసుకున్నది. S.I. కానా మంచోడు. కొడుపులను పీచిపిచి నవ్వచేస్తే సంతకాలు పెట్టించే ఉపాయం తేచిందు. అయినా వాట్లు ఇనర్సె. ఇగ్. S.I. ఏం తియ్యోలేక అమ్మా ఇది సినిఫర్ ముఖ్యము. దీనికి నేను ఇంతకన్ను ఎవ్వువ కల్పించుకుంటి మంచిగుండడి అని శేరుటేచేందు. తెల్లారి ఈశ్వరు సర్వంచి జమానక్క ఇచ్చి నాటుగు లాటల్లకు కొదుకులని పీచిపిచిపుండి. సర్వంచి ఇద్దరి వాడు నయ ఇని మీ అవ్యాపకేషసుకు అయ్యే బట్టులన్ను పెట్టుకోండి లేకపోతే వాళ్ల ఇస్కు తీసిన ఆ రూండికరాలు అమ్ముకోనియ్యుడిన్ని మీరు సంతకాలు పెట్టుటాడి అని తీఱు చేస్తేందు సర్వంచి. దానికి ఎంటనే కొమణులు మా దగ్గర సైనికుల రెప్యూ ఎంకే విధాది అయితే ఆ భూమికి కోట్లు పటు రశయి అగ్గిపోయాడు అడ్డికి పాపులేరు అమ్ముదేంది అని సర్వంచిమీదికి కొండుమలు కోడండ్లు వాగిపడు. మరి ఇంకో మూడాది దాక మున్గుల్లి పతుకచి గిరా సక్కిమాయెనా అని సర్వంచి గిరమయ్యాందు. ఎంటనే కోడండ్లు గయ్యిన లేసినక్క సామనియు తియ్య ఆ మాయదారి రోగం మేం తెచ్చుకోమన్నమా. ఉప్పుగామె లశికి రాయ్యాలు గిలివేదున్నదా. రాయ్యాలు పెట్టేదున్నదా అని సర్వంచి తీఱును గూడా తీఱిపారేశింద్దు. కొదుకుల సంతకాలు లేకపోతే కొనుడు పుదరదని ఆ కాగితాలు వెల్లపని రథ్యం అటున్నదని కొసాడానికి వద్దిన ఇంకో బ్యార్బార్డ గూడా సప్పు దుసీక ఎల్లిపోయిందు. కోపం అప్పుకోలేక కోడుకుల మీద, కోడండ్ల మీద బణాట్ల దుఱ్ఱు ఎక్కి పోషించి భూలఘుమమ్ము. పోడ్డుంత కిందిలేదు వంటిదె. దాతి ఎనిమిది గంటలకు ఇస్కున్న వియ్యుం పెట్టివే ఆకలయిశాంది అని నీర్యాయ్యు అణిపాలుట ఓ గిఫ్టుడు వియ్యుగపెట్టి నాటుపోయింది. పర్చిమిరపకాయులు గొళ్లిచ్చి, పాపుకిలన్నీ రామములాచ్చయులు ఉచ్చారి వెచ్చి కోచ్చే తమాట తోక్కు సూరింది. ఇర్రాలుమెగలు కూసోని బుక్క

ఏసుకోని కింటూండ్ల. నర్సయ్య ఆకరీ మంచ మీద దనడనా కింటూండ్ల. భూలఘుమమ్మ బువ్వ కలుపుచుంట ఏరో ఆలోసిత్తాండి. నక్క సావనియ్. మేము తెచ్చుకోమన్నమా అ మాయిదారి లోగం. ఎప్పు రామె యరిక రాక్కాలు గిలీదున్నదా, రాక్కాలు ఏలీదున్నదా అని కొదుటు కోదంట్ల ఆస్స మాటలే యాదితిత్తాస్సయ్. కండ్లలకెళ్లి నీక్కు వదిలి బువ్వ పర్సింప వదులానియ్.

ఆ దినమంతా భూలంఘనమవ్వు కందీ తడి ఆరుకలేదు. అమె కండ్లు
ఇమ్మటిప్పి మంచి సీక్ పటువరైనయ్య. వాటి చ్చున మీద మనుషులోయ్య.
కన్నతల్లిని సంపమని శేందూ అని బువ్వ తినకుంటనే గోరిం కాద
పట్టిం పారే శయ్య కడక్కొని ఎంట్లట బోయ్య తలపులేసుకోని పండు
కున్నది. వాకీంట్ల గండంచా వాల్యుకోని నర్జియ్య పండుకున్నదు.
తెల్పుగ తెల్లారుతాంది రాత్రి కొంచెం ఇలిసింగ పండుకొనెట్లాలకు నర్జి
య్యకు వెచ్చి రాలే. ఎండపాశ కగిలేనికి లేక కండ్లు కుచునుకోని ఆటు
ఇటు సూకి అరె క మున్స్టి పాథుగాను వాకీరి తాడువరే. ఆయచు సల్లలే
ఏంది అని లేకిపోయి తలుపు గౌళీందు. తలపు ఎంతట తియ్యుకోవే
యేసరకి ఇంచివక్కొను, ఇంటిముండ్లును మీలుస్తే ఆందరచ్చి తల
పులు తాడచీకి లోపలికి బోయేసలకి పదేస్త దూలానికి వగ్గితోని కరే
సుకోని తెలిడికి శవమై యూల్రాముతాంది నడిచే
సల్లపేచమ్మ, కాట్లీప్పార్చు పెద్దమ్మ తలపాంటి
భూలంఘనమవ్వ.

ఈ సంగీరి అనోటా ఈ నోటా కుశ్మా తిరి
సేనరికి కొడుతలు, కోడండ్లు, మనుషులు,
మనుషురాంధ్ర ఉరిక్కి శాస్నే దించి
ఇంతంత వరగడ్డి వరం డానిమీద ఓ పాత
యాంత పరిచి మేనిను పండుకోబెల్లెంధ్ర, ఏడి
పిండ్లు, తూడిపిండ్లు, దింపుడుగ్లులంకాదికి
పోంగనె పాడెను దించి ఎంటిమీదున్న
ఉగారు, ఎండి పొమ్ములన్నీ బయసుకున్నరు.
దహనం తేచి సీళ్ళ ముని వచ్చింధ్ర, మూడొ
రోజు పెళ్ళుకుబెల్లెంధ్ర, కొవ్వుదోరోజు కార్పు
వీళ్ల రెఱుకుమ్ము తేపెంది. ఎగి అసలైన కార్పు
పుట్టుండులు దింపుల కార్పుల రావే పెల్లింది.

వాడుగురు కొదుపులు ఉ అర్థం కూడాని
అవ్యాయ బంగారు పుష్టిల రాదు, గంభీల,
వెండి రాలు, శేరుల కిడియాలు సౌములప్పు
అమ్మకే ఎటు రేడన్నా ఉ రొందు ల్యూలాక
వశ్యము. ఆ వైసలతోని ఉ ఇర్దనై యాటపోతుల తీసుపుండాం, ఉ పది
కీంటూన్న భగార బువ్వు ఏద్దాం. ఇంత దాల్చ తేద్దాం. దినాల కార్బోన్ ఎల్ల
దీద్దాం, ఆ రొండెకరాల బూమి అభ్య పుంచుండాం. ఉ యాడాది అయితే
దానికి కోట్లు పటుకుతయు అని ఎసారిమ్మకోని ఎచోళ్ళు అటు రే
పోయింద్దు. భూసామ్మమవ్వు దినాల తెల్లారి శెయ్యు సంచిల పాత
పట్టులు, సదుయ్యకోని కొదుపులతోని పుండరెక పుట్టున ఆరు ఇడీపెచ్చె
గొడగొడ ఏడుపుటుంట మిద రేడుకమ్మకోని నరయ్య ఎలిపోయిందు.

భూలమ్మమ్ము ఇంకీ సాయిబాబు చిలుక్కొచ్చుకు యార్కాడది
 ఇన పాత డోట్టు పెరిచ్చ రేడియోల తాళవాటి హైద్రాబాద్ కేంద్రంల
 చచినుసాయ మోసాఫ్తు చీల్లలను
 గ్రహకం మోసాఫ్తు బాధలను
 ఇన్ని మౌనిని నిన్ను మౌనివాత్త రేక వెటమున్నాము.
 ఈ వెన తరంగాలలో, ఆ దేవుని చదరంగాలో
 ఎవరికి ఎవరు సాంబము, ఎంతవరికి ఈంధము
 అని తీవ్రశరూపాలు లేకాని పోలాంగి

రంగుల రియాడ్ - జి.ఎం: 8-3-1873/3/151 / 150,
తీస్వా త్రైపాకుమార్, బ్లాక్ - 2, లౌల్ నె: 301, కో
తమిక మెంటర్ - 3, హాజిగెర, దృచుమార్ - 18, మెర్లీ
78874 97005